

[Agnete Laustsen]

de konsekvenser, idet unge – og her vil jeg gerne gentage det, ministeren sagde – også fra økonomisk velstillede hjem gik så at sige direkte fra skolen til bistandskontoret og dermed opnåede økonomiske vilkår, der stillede dem bedre end mange lavtlønnede i arbejde.

Vi kan vel godt indrømme, at enhver lov inden for et hvilket som helst område kan udnyttes og misbruges og også i mange tilfælde bliver det. Det finder man som lovgiver først ud af for sent, men på den anden side, når man finder ud af det, må det være rimeligt, at man stopper hullerne.

Ved cirkulæret af 2. juli har man forsøgt at give nogle rammer for kontanthjælpen til den kategori, man her taler om. Vi finder fra konservativ side, at disse retningslinjer er rimelige og påkrævede, og må derfor afvise beslutningsforslaget.

Henrik Toft (V):

Venstre kan ikke medvirke til gennemførelse af beslutningsforslag nr. B 10. Det kan vi ikke af flere forskellige grunde.

For det første mener vi ikke, det er folketingets opgave at gribe ind i ministerens udsendelse af cirkulærer. For det andet mener vi, at det ville være noget paradoksalt, hvis vi efter just at have beskåret kommunernes bloktilskud pålagde dem udgifter i overensstemmelse med det, der er anført i dette beslutningsforslag.

Rent principielt må det være sådan, at ministeren kan udsende vejledende cirkulærer, men bistandsloven er jo en rammelov, som kommunerne så skal vurdere ud fra et skøn, og vi mener stadig væk, det er rimeligt, at kommunerne har denne mulighed. Det er da også bemærkelsesværdigt, at der i beslutningsforslaget er omtalt to forholdsvis store kommuner, hvor man vanskeligt kan gå så konkret ind i sagerne, som man kan, hvor man har et nøjere personkendskab.

Jeg synes, der er grund til at fremhæve, at det ville være forkert af folketinget at gribe ind i en lovgivning, sådan som det er foreslået i dette beslutningsforslag, og jeg skal hermed afvise beslutningsforslaget.

Agerschou (SF):

Når SF er medforslagsstiller til dette forslag om at ophæve cirkulæreskrivelse af 2. juli 1982 om kontanthjælp til unge, også kal-

det »sultecirkulæret«, hænger det bl.a. sammen med, at vi er modstandere af, at der laves særlig dårlige regler for en bestemt aldersgruppe, der i øvrigt betragtes som myndige og som voksne medlemmer af samfundet. Det er SFs opfattelse, at også unge, der kommer ud for en social begivenhed på grund af manglende mulighed for at skaffe sig et arbejde, må have præcis de samme muligheder og rettigheder i henhold til bistandsloven som den øvrige del af befolkningen. Det er dette princip, cirkulæreskrivelsen bryder med.

Vi ser også cirkulæreskrivelsen som led i en almindelig tendens hos både de borgerlige partier og socialdemokratiet til at udskille unge som en særlig gruppe i samfundet. Andre initiativer i denne retning har været »løntrykkercirkulæret« og tankerne om at fratage unge mellem 18 og 21 år retten til arbejdsløshedsdagpenge.

Der er problemer med at skaffe unge arbejde eller uddannelse, og det skal der selvfølgelig gøres noget ved. De såkaldt ansvarlige partier – og hertil er både de borgerlige partier og socialdemokratiet medregnet – vil løse problemerne ved at fratage unge retten til at være voksne. Unge skal simpelt hen være børn noget længere; det er faktisk den filosofi, cirkulæreskrivelsen er udtryk for. At gøre unge til en slags forlængede børn mener vi i SF er en helt destruktiv måde at forholde sig til problemerne på, som kun vil gøre ondt værre.

Som det fremgår af forslagens bemærkninger, er cirkulæreskrivelsen på flere punkter i strid med selve bistandslovens tekst, og vi kan ingen steder finde en hjemmel for socialministeren til overhovedet at udsende sådan en cirkulæreskrivelse.

Der er mange mærkværdigheder i den. F.eks. opererer man med et begreb, der hedder »ung«, uden at gøre sig den ulejlighed at definere det. Teoretisk kan man ifølge cirkulæreskrivelsen være ung i årtier og dermed være omfattet af skrivelsen, hvorved der administrativt er indført en ekstra lav fattighjælpstakst.

Man formoder endvidere i cirkulæreskrivelsen, at unges levevilkår i en periode vil være bestemt af mulighederne for støtte efter reglerne i Statens Uddannelsesstøtte. Denne formodning mangler helt konkrete forudsætninger, idet der f.eks. helt ses bort fra, at der